

NIEUKOJNY (1) *ai*

N sg m nieukojny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. ukojny błędnie: nie ukojony.

Nieuspokojony, nieuśmierzony: Insedatus, Nieukoyny nieupokoyony. Mącz 381a.

Synonimy: nieupokojony, nieuśmierzony, nieutolony.

Cf **NIEUKOJONY**

KK